

SJØRRING SKOLE

50 års jubilæumsskrift

Sjørring Skole
50 års jubilæumsskrift

Redaktion: Johan Thomsen, Knud Jørgensen, Peter Grønkjær,
Randi Vigh Bylov og Per Dahm

Grafisk produktion: Fjerritslev Tryk A/S
Forsidebillede: Martin Eigenbroth

Tak til alle der har bidraget med indlæg til jubilæumsskriftet.

Et rigtigt jubilæumsår

Det er i år 200 år siden, at Kong Frederik den 6. underskrev en række skolelove, der gav syv års undervisningspligt for alle børn i Danmark. Et jubilæum som omtales i medierne og markeres på forskellig vis rundt omkring i landet.

Lokalt kan vi i år også fejre, at det er 50 år siden, at Sjørring Centralskole blev indviet.

Jubilæet markeres med dette jubilæums-hæfte, en emneuge for eleverne i uge 36 afsluttende med skoledag, åbent hus på skolen samt en stor jubilæumsfest lørdag aften.

Da skolen i 1989 fejrede 25 års jubilæum, blev der på tilsvarende vis udgivet et jubilæumsskrift.

Jubilæumsskriftet fra 1989 beskrev med en række fine indlæg etableringen og udviklingen af Sjørring Centralskole gennem de første 25 år. Skriftet fra 1989 blev naturligvis kun udgivet i papirform. Vi vil i nærmeste fremtid forsøge at få gjort skriftet tilgængeligt på skolens hjemmeside.

I de efterfølgende 25 år frem til 2014 er udviklingen fortsat med udbygning af de fysiske rammer og pædagogisk nytænkning, så Sjørring skole i dag må siges at have nogle af de bedste fysiske rammer blandt skolerne i Thisted kommune samt en medarbejderstab, som altid er indstillet på

nytænkning, alt imens de bevarer fokus på kvalitet og stabilitet i undervisningen.

På skolen er det altid børnene som er vigtigst. Vi har derfor ved udarbejdelsen af dette jubilæumsskrift valgt at lade det bygge op ud fra et elevperspektiv, hvor elever tegner billedet af Sjørring skole gennem beskrivelser af oplevelser fra deres skolegang.

Johan Thomsen, Knud Jørgensen og Peter Grønkjær er tidligere elever på Sjørring skole, og har et meget stort kendskab til lokalområdet. De er fremkommet med egne erindringer fra deres skoletid, og har været behjælpelige med at finde og kontakte tidligere elever, som har bidraget med de historier og anekdoter, dette jubilæumsskrift er bygget op omkring. Vi har fået indlæg fra skoletiden i den Røde- og Gule skole, og fra hver af de fem årtier, som er forløbet siden skolen blev indviet i 1964.

Hermed vil jeg ønske alle tillykke med vores fælles skoles 50 års jubilæum.

Per Dahm
Skoleleder

Fra rød og gul skole til Sjørring Centralskole

Johan Thomsen,
Knud Jørgensen
og Peter Grønkjær

Vi er tre gamle Sjørring drenge, som har fået til opgave at samle indtryk fra dengang og op gennem tiderne.

Vi har regnet og skrevet på små tavler. Vi skrev med grifler – det skrattede, og vi skrev med blæk og pen, - det klattede en del. Når vi skulle spidse blyant eller anmode om en ny pen, skulle proceduren først godkendes; – blyanten skulle være knækket eller pennen skulle være total ubrugelig.

Vi erindrer Sjørring Skole som en god skole, hvor vi lærte meget indenfor alle fag.

Skolen var delt op i afsnit, hvor lærer Vestergaard (LV) fra den røde skole underviste i regning, bibelhistorie, skrivning og

geografi, og fru Juul (FJ) fra den gule skole underviste i historie, tegning, håndgerning og dansk.

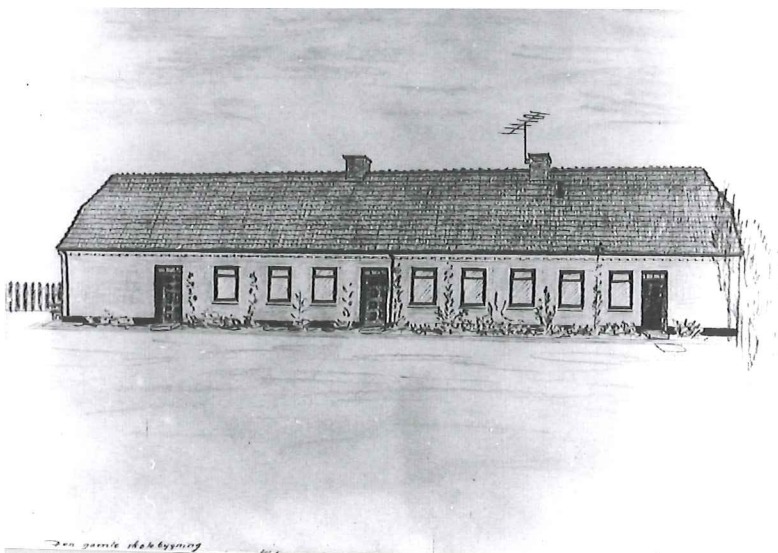
FJ, var den yngre lærer med nyere pædagogiske tilgange. Hun var den kærlige, rummelige og varme lærer, Hun læste historie for os, – vi erindrer, når der blev læst Gøngelhøvdingen, så var der ro i klassen – det kan vel sammenlignes med nutidens fredagsslik. Vi så periodevis smalfilm ved FJ, hvor fremvisningen blev foretaget af hendes mand, Juul Hansen.

LV var den ældre lærer, som havde en anden pædagogisk tilgang til opdragelse og indlæring. Han havde til tider nogle specielle afstraffelsesmetoder, – en våd eller tør tavleklud, fuld af kridtstøv tværet ud i hovedet, et slag med en lineal i hånden, hårde lussinger, rykning i ørerne og hevet op i hårene ved tindingen.

Fra dengang husker vi bl.a.:

Hvordan vi fik belønning for rigtige regnestykker, eller på anden måde hvor vi havde gjort os fortjent til et æble fra LV's have. Æblerne fandtes i en spand, som stod ved tavlen. Hvis der var æbler tilbage, når timen var forbi, blev de kastet ud fra trappen til en flok "glubske" elever. De der stod nærmest var sikre på, at foruden æbler kunne der godt være lidt vand i bunden af spanden.

Sjørring Gl skole

Når LV havde fødselsdag, blev alle elever inviteret. Vi startede med at kravle op i "tårnet" i haven, hvor LV tronedede, og vi defilerede forbi for at sige: "Tillykke LV", herefter var der forskellige aktiviteter, eksempelvis løb, hvor vinderne blev præmieret og bagefter vi fik serveret saftevand og kager.

Der blev fyret i kakkelovne både ved FJ og LV, og vi skulle ofte hente brændsel i baghuset samt hælde koks på kakkelovnen. Når der blev ringet ind, skulle vi hænge overtøj på knager samt stille de udendørs fodtøj i gangen og trække i hjemmesko, samtidig skulle vi blive derude indtil lærerne sagde, så kan I godt komme ind.

Vi havde toiletter i et baghus, uden varme og ingen vand om vinteren. Der var kun et rum til piger, hvor de måtte sidde på hug på gulvet. Der blev senere indrettet nyt toilet i gavlen i det gule hus, hvor samtlige elever blev "trukket" med derud, og fik en detaljeret instruktion i, at vi kun måtte bruge 2 blade, og hvordan de kunne foldes og anvendes.

I bibelhistorie skulle vi kunne alt det, der stod i anførelsestegn udenad – hvis vi var så uheldig at blive hørt, og ikke kunne "huske" det så godt, var straffen, at vi kom ned i køkkenet til Marie, hvor vi fik mulighed for at få det lært. Det var ikke den store straf, for Marie bød på kage eller småkager.

Den legale måde for frihed fra skole var, når landmanden rettede henvendelse til skolen for at eleven kunne hjælpe med høsten.

Sjorring Skole udvides 1963. Den nuværende sløjbygning, hvor familien Møller Nielsen boede i den ene ende, mens der i den anden ende ud mod Ebbesvej var et klasselokale.

Engelsk i folkeskolen tog sit indtog ved lærer Møllers ankomst omkring 1960.

Af andre oplevelser, hvor vi i dag kan trække på smilebåndet, men som dengang kunne føles belastende, kan nævnes:

Når vi mødte LV i byen, og var på cykel, skulle vi standse og bukke, og hvis vi havde hue på skulle den tages af.

Hos LV blev vi hver fredag "afhørt", om vi i ugens løb havde sagt bande- eller sjofelord.

Hvis en elev ikke kunne følge med, eller ikke gjorde, som LV dikterede, kunne han finde på at stille en dukkesutteflaske foran den pågældende, – som en form for straf, – "så kan han lære det!"

Sjørring 1957. Sjørring skole. Yderst bagest til højre ses lærer Vestergaard.

Bageste række: Erik Juul Hansen, Margit Jensen, Signe Weje, Else Marie Skaarup, Lotte Juul Hansen, Åse Olsen, Jane Sogaard Andersen, Lisbeth Grønkjær, Bodil Tobiasen, Madsen, Hanne Andersen, Meta Dommerby, Henrik Ekmann, Lejf Kristensen, Otto Ekmann, Leif Jensen, Lars Larsen, Robert Vestergaard, ?, ?, Hans Ole Thorsted, Børge Sunesen, Henrik Vestergaard.

4. række: Nelly Juul Hansen, Inge Marie Overgaard, Hanne Jacobsen, Bodil Søndergaard Pedersen, Inger Lis Thomsen, Justesen, Kristian Madsen, Søndergaard Pedersen, Hanne Pedersen, ?, Kirsten Jensen, Lisbeth Jeppesen, ?, Inge Salmonsens, Bitten Weje, Finn Jensen, Bang Skriver, Jens Salmonsens, ?, Marie Vestergaard.

3. række: Anny Jensen, Else Line Overgaard, Else Marie Weje, Rita Frost, Jørgen, Jens Jørgen Sogaard Andersen, Ejvind Jacobsen, ?, Peter Grønkjær, Edel Thinggaard, Åse Amby, Grethe Nielsen, Ellis Thinggaard, Sonja Olsen, Kirsten Jeppesen, ?, ?, Lene Nielsen, ?, Preben Stensgaard, ?

2. række: Inger Stendsgaard, ?, ?, ?, Anne Mette Justesen, Kirsten Toft, Jan Smørup, Svend Sunesen, Kjeld Jacobsen, Kristine Weje, ?, Anni Jensen, Ruth Nielsen, Tove Landbo, Hanne Andersen, Helga Juul Hansen, ?, ?, Inger Frost, Krogsgaard

Forrest: Thorsted Weje, Hans Hangaard, Christiansen, Hans Ole Thorsted, ?, Madsen, Niels Erik Andersen, Ole Juul Hansen, Jens Landbo, ?, Johan Thomsen, Ove Toft, Kaj Bang Skriver, Thomsen?, Knud Jørgensen.

*I dialog med skolen har vi besluttet at indhente indlæg fra tidligere elever gennem tiderne:
Vi har kontaktet og modtaget indlæg fra følgende personer:*

Vandpumpe i gården

Fra min skoletid i Sjørring Skole.

Jeg kom i skole den 1. april 1933, – jeg blev først 7 år i september.

Jeg husker vi havde håndpumpe i gården, så når vi var tørstige, måtte vi til pumpen. Lærer Vestergård havde en del vaner, som vi hjalp ham af med – han tog tit fast i næsen og vred lidt i den, men min bror Herluf lod ham få en snotklat mellem fingrene – så fik det en ende.

Vi hjalp med at få tørv ind til vinter. Lærer Vestergård havde mange æbler, og nogle gange smed han dem ud af loftsvinduet ned til os elever, og hvor vi så greb dem.

Toiletter var gammeldags med spand,

som skulle tømmes, og toiletpapir var gamle aviser.

Vi skrev også på tavle med grifler, og dertil havde vi en vaskeklud til at viske tavlen ren.

**Jens Skårup,
Sjørring,
skolegang i
1930'erne**

Jens Ekman,
Herning,
skolegang i
1940'erne

Bibelhistorie, katekismus og salmevers

Vedrørende min skolegang i Sjørring Skole fra 1. april 1944 til 1. april 1951.

Vi gik i skole tirsdag og torsdag om sommeren, men 6 dage om ugen om vinteren. Vi startede med at skrive på tavle, senere med blyant, pen og blæk.

Vi blev undervist i sang, bibelhistorie, katekismus, salmevers, regning, dansk, botanik og geografi.

Der var to lærere – Vestergård og Jensen. Der var tre klasser, med børn i forskellige aldre. Man gik to år i første klasse, to år i anden klasse og tre år i tredje klasse.

Det må have krævet meget af lærerne, for at vi skulle lære noget af undervisningen. Lærer Jensen flyttede senere til Vandet Skole. Han blev afløst af vikarer, og det gik helt sikkert ud over især dansk undervisningen.

Dengang var der ikke noget der hed at man var ordblind.

Husker nogle der havde det svært, da man ikke måtte skrive med venstre hånd dengang.

Der var en temmelig hård disciplin og orden, med klar afregning hvis man ikke overholdt reglerne.

Jeg fik engang imellem fri i sidste time fra skolen på grund af en kirkelig handling, da lærer Vestergård var kirkesanger.

Vestergård anlagde selv en meget stor

have – blomster, køkkenhave, frugttræer og en høj med et udkigstårn i træ. En gang om året fik børnene lov til at lege i haven – jeg husker det som den sidste dag før ferien.

Skolen var medarrangør af en rejse til København. Jeg mener det var i 1949. Vi sov og spiste på Fregatten Jylland, som lå i Københavns havn som opholdssted for skolebørn fra provinsen.

Vi så en masse forskellige bygninger og steder, som jeg ikke kan huske. Husker kun at vi var i cirkus.

Da vi havde gået 7 år i skole, var der ikke mange der fortsatte i gymnasium eller real-skole, men der var nok at lave for os andre. Læreplads eller lignende.

Tovtrækning på lærerens fødselsdag

Jeg er vokset op i ”den røde skole”, og vil gi’ et tilbageblik over min skoletid.

Da det sikkert vil være vanskeligt for nogen at læse Roberts fine håndskrift, gengiver vi nedenstående hele hans beskrivelse med trykte bogstaver.

Det var sådan, at vi skulle gå i skole 2 år i første klasse, 2 år i anden klasse og 3 år i tredje klasse.

Hos min far havde vi regning, skrivning, geografi og bibelhistorie, og hos Fru Juul havde vi dansk, historie og naturhistorie. Om sommeren havde vi sommetider, når det var godt vejr, morgengymnastik ved min far, og hvor vi også tit spillede rundbold.

Vi havde det man kaldte en legestue ved siden af skolestuen, hvor vi kunne afreagere i frikvartererne. Vi kunne spille lidt fodbold eller tage livtag, for at se hvem der var stærkest.

Af og til havde vi besøg af tidligere alkoholikere (blå kors), som fortalte om, hvilket helvede det var at ligge under for alkohol. Min far kørte meget på, at det kunne gå an at ryge tobak, hvis vi bare kunne lade flasken stå.

Min fars fødselsdag den 13. juni var altid noget, skolebørnene så hen til. Dagen gik med tovtrækning, fodbold, rundbold og sangleje rundt om i haven. Min mor

havde bagt julekagestænger i lange baner i forvejen, som så blev serveret med varm chokolade til, og det var noget vi børn kunne lide.

Et pudsigt træk var, når nogen skulle sidde efter inde på kontoret, og min mor så syntes, at det var lidt synd for vedkommende, og som regel trøstede dem med småkager af bedste slags.

Robert Vestergård, Sjørring, skolegang i 1950'erne

*Et tilbageblik over min skoletid.
Det var sådan at vi skulle gå i skole 2 år i første klasse, 2 år i anden klasse og 3 år i tredje klasse. Hos min far havde vi regning, skrivning, geografi og bibelhistorie, og hos fru Juul havde vi dansk, historie og naturhistorie. Om sommeren havde vi sommetider, når det var godt vejr, morgengymnastik ved min far og vi spillede tit rundbold. Vi havde det man kaldte en legestue ved siden af skolestuen hvor vi kunne afreagere i frikvartererne. Vi kunne spille lidt fodbold eller tage livtag for at se hvem der var stærkest. Af og til havde vi besøg af tidligere alkoholikere (blå kors) som fortalte om hvilket helvede det var at*

**Ole Juul,
Hadsten,
Sjørring
Skole 1963**

Fra lilleskole til centralskole

Jeg er vokset op i ”den gule skole”, som indtil 1963 udgjorde den ene halvdel af den gamle Sjørring Skole. Vi var kommet fra Tommerup, Fyn til Sjørring i 1952, hvor min far, Erik Juul Hansen, var blevet ansat som landbrugskonsulent i det tidligere Thisted Amt, og min mor, Nelly Margrethe

Juul Hansen, var blevet den ene af de to lærere ved Sjørring Skole.

Over for os boede lærer Vestergaard med familie, indtil o. 1960, hvor lærer Møller flyttede ind, og hvor der begyndte at blæse nye vinde ind over den gamle skole. Men det var dog fortsat begrænset, hvad der med de daværende fysiske rammer kunne realiseres.

Min mor mente derfor, at jeg, da jeg nærmede mig konfirmationsalderen, havde brug for anderledes skolemæssige udfordringer, så i 1962 skiftede jeg Sjørring Skole ud med Thisted Børgerskole, hvor jeg kom i 7. klasse. Vi var i mellemtiden flyttet lidt længere hen ad Østergade til et ny opført parcelhus på en ny vej, Jacobs vej, kaldt op efter Jacob Arentsen, hvis marker var blevet inddraget til opførelsen af ny skole samt parcelhusbyggeri. Det var et voldsomt skifte, og jeg faldt aldrig til på den store skole i Thisted, så det var en stor lettelse, da jeg i 1963 kunne vende tilbage til Sjørring og begynde i 1. real på den nye skole.

Skolekommission og kommune valgte at ansatte Carlo Arvin i 1963 som den første skoleinspektør, et frisk pust udefra, som havde ideer og visioner med fra Idom, hvor han tidligere havde været leder. Familien Arvin kom til at bo i den nybyggede inspektørbolig over for os, og det blev med tiden et rigtig godt bekendtskab.

Sjørring skole i København 1960'erne. Personerne på billedet:

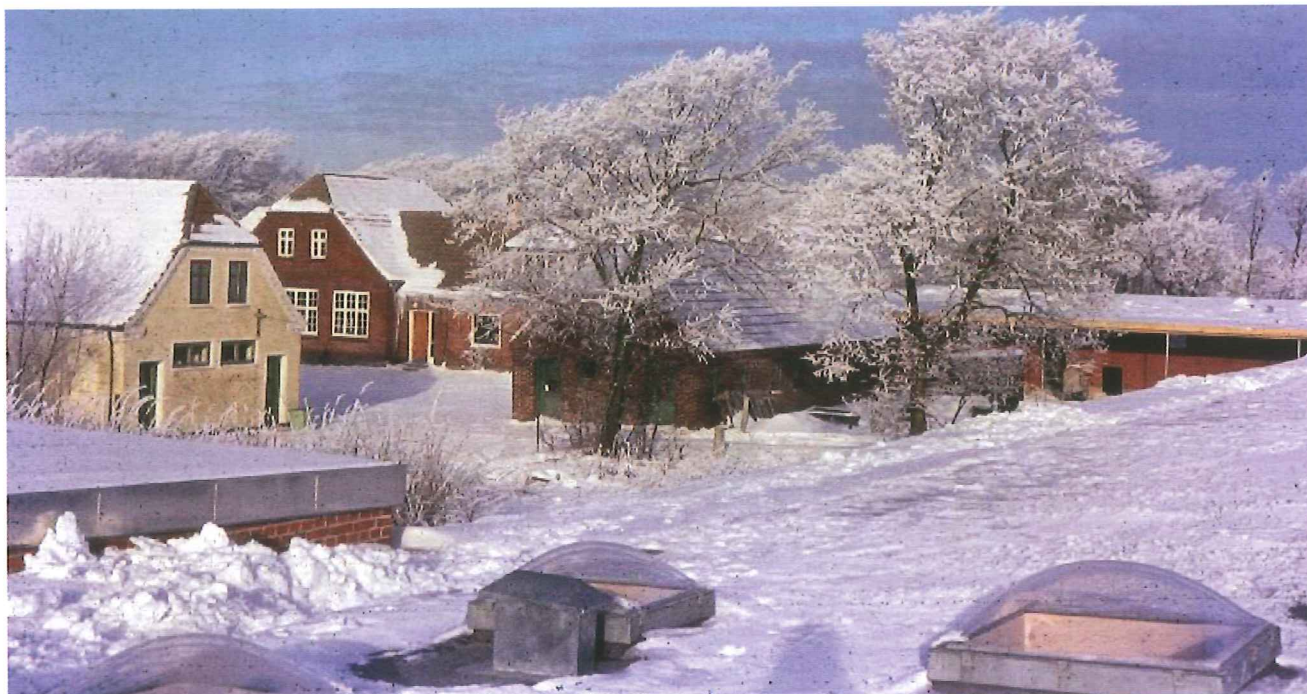
Bagerst: ?, lærer Aage Møller Nielsen, Kjeld Jakobsen, Ellis Thinggaard, Meta Dommerby, Margit Jensen og Peter Madsen.

Midterække: Sonja Olsen, Lis Poulsen, Åse Søndergaard, Grethe Svalgaard Thomsen, Tove Møller og lærer fru Juul.

Forreste række: Johan Frederik Thomsen, Kaj Skriver, Ejvind Nybo Jakobsen, Svend Sunesen, Peter Grønkjær, Knud Jørgensen, Svend Aage Andersen og Ole Juul Hansen.

Engang i starten af 60'erne var en del af skolens elever med lærerne Nelly Juul Hansen og Aage Møller Nielsen i spidsen en tur i København.

Sjørring Skole 1963. Aage Møller Nielsen har været oppe på taget af nybygningen og taget et billede over skolegården. Midt i skolegården ses den gamle toiletbygning, som blev revet ned inden indvielsen af nybygningerne.

Skønt jeg havde lært en stor skole at kende i det år, jeg gik på Borgerskolen i Thisted, var det alligevel noget helt nyt at komme tilbage og begynde i Sjørring Centralskole. Så meget var vel heller ikke forandret, tænkte man. Men det var der. Lærer Møller og min mor, fru Juul, fik nye kolleger, ganske unge lærere, lige kommet fra seminariet, og det blev en udfordring for dem alle – med Carlo Arvin som leder – at sikre en pædagogisk forsvarlig overgang fra den tidligere ”lilleskole” til en ny, moderne centralskole. Det lykkedes langt hen

ad vejen, selv om også meget fra den gamle skole fulgte med over, bl.a. en hård disciplin og korporlig afstraffelse af den elev, der ikke kunne leve op til kravene. Det var først tre år senere, at revselsesretten ved lov forsvandt ud af folkeskolen med den forsinkelse, der altid vil være ud til skolerne på landet.

Det er nu ikke det, der fylder mest i erindringerne her 50 år efter. Nej, det jeg husker som nyt og givende, var den måde som nogle af de unge lærere behandlede os elever i de ældste klasser på. Fra at være en del

Sjørring Skole 1964. Flaget hejses i forbindelse med indvielsen af de nye bygninger.

af flokken i de store klasser, som jeg havde kendt tidligere, hvor der kunne være op til tre årgange i én klasse, blev vi nu betragtet – og behandlet – som selvstændige individer. Det var noget helt nyt, som kun kunne virke fremmende på indlæringen. Jeg husker især dansktimerne som givende. Hvor

fru Juul, min mor, tidligt havde lært mig at læse, hvad der stod på linjerne, lærte min klasselærer, fru Meldgaard, mig nu også at læse, hvad der stod mellem linjerne, forstået på den måde, at fru Meldgaard lukkede litteraturen op som mere end læsning, nu også som livstolkning. Det var særdeles spændende og nyt, og det gav mig – sammen med det, jeg havde fået med hjemmefra – en interesse for litteratur, som jeg har bevaret siden.

Spændende var det også, at der nu for første gang blev stillet spørgsmålstegn ved meget af det, som vi som børn ureflekteret havde taget med os fra bl.a. kristendomsundervisningen. Vi var vant til ukritisk at forholde os til kirkens dogmer, men nu fik vi lærere, der åbnede op for en samtale og drøftelse af meget af det, vi var opdraget til at mene var urokkeligt, mentalt nagelfast, og vi fik af lærere, som bestemt ikke sled malingen af kirkebænkene, den bedst tænkelige undervisning i og oplysning om etiske spørgsmål og dilemmaer, som gav os en sund, kritisk stillingtagen til kristne dogmer og dyder, uden det for alvor rykkede ved det grundlag, som jeg havde med hjemmefra. Det var bestemt nyt, men atter en interesse i os – ikke blot som elever, men som mennesker.

Det blev til tre gode år på Sjørring Centralskole, og det var naturligvis noget helt særligt at være med på den første årgang, der tog realeksamen fra Sjørring Central-skole i 1966.

Dispensation for urene negle

Tresserne var det årti, hvor vi gik fra den gamle skole til den ny centralskole med de brydninger, det nu medførte. I den gamle skole var der kun to lærere med hver deres kæpheste/særheder. Der var velment kontrol og opfølgning på vores sundhedsmæssige og personlige soignering. Dagligt måtte vi stille op til inspektion af hænder og negle; om de nu var rene. Også tænderne blev check'et, om de var børstede, og om ånden var i orden. Om foråret, hvor vi var

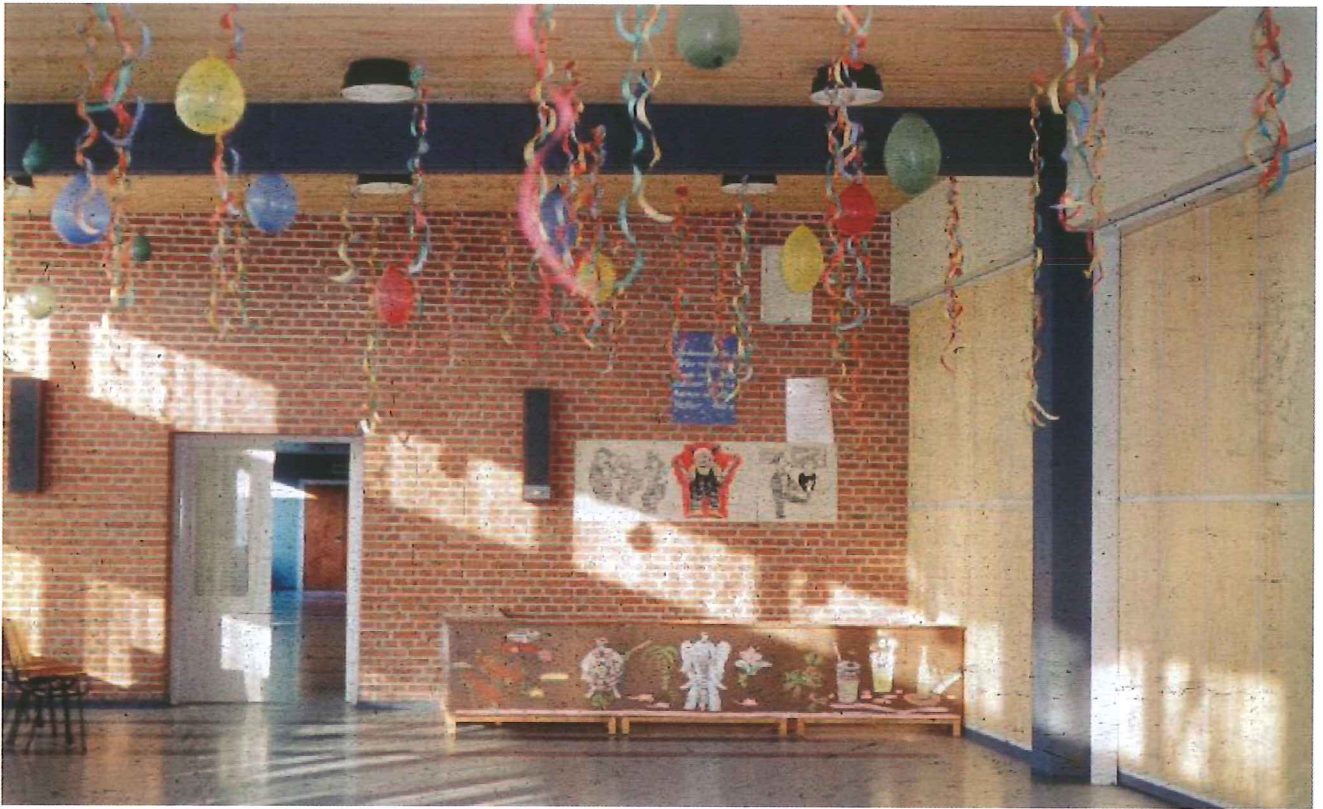
nogle, der lugede roer, fik vi dispensation for urene negle. Svedlugt og fugtigt tøj blev der ikke tænkt så meget på, når vi havde gymnastik i den store sal i den røde skole. I "gymnastiktimerne" skød vi ryg ligesom katten og lavede andre gymnastiske øvelser med alt skoletøjet på. Måske gik vi slet ikke så hårdt til den, at vi kom til at svede! Da den nye skole kom til, fik vi anderledes gode faciliteter: Gymnastiksal med fine redskaber, bomme og det hele. Skolekøk-

Svend Erik Thomsen,
skolegang i
1960'erne

Sjørring Skole 1963. Den nyasfalterede skolegård med Aage Møllers Volvo.

Sjørring Skole 1964. Indvielsen af de nye bygninger.

ken blev der også plads til, og sågar et stort flot sløjdløkkale i den gamle røde skole.

- Med den nye skole kom der også nye kammerater til fra Thorsted, Skårup, Vang, Sperring og Hundborg. Sågar nogle lærere fulgte med: lærer Poulsen fra Sperring og pastor Hansen fra Skårup. Forinden, altså stadig under den gamle skole, var lærer Vestergård blevet erstattet af lærer Møller. Som de første nye lærere, der kom til den

nye skole, var fru Sørensen og lærer Andersen, som vi (jeg i det mindste) i første omgang troede var par - indtil fru Andersen dukkede op!

- Det første, der stod færdig af den nye skole var sydføljen, som vi (årgang ca. 50) havde æren af at indvie. Senere kom hovedføljen til – med lærerværelse og det hele! De gamle skoler blev dog også brugt igennem tresserne.

Respekt og anerkendelse

Sjørring Skole – en skole i udvikling.

En dag i august 1967 stiftede jeg for første gang bekendtskab med Sjørring Skole. De efterfølgende 10 år blev for mig en rejse fra en skole med faste traditioner til en progressiv og nytænkende skole.

Jeg husker skolen i starten, som en sko-

le med nogle meget klare regler og store personligheder. Min klasselærer Fru Bro skabte en disciplin og respekt ved blot sin tilstedeværelse. Skoleinspektør Carlo Arvin styrede skolen med sin store personlighed. Han var god til at skabe en balance mellem den autoritære person og

Søren Kusk,
Aalborg,
skolegang i
1970'erne

Lærere ved Sjørring Skole 1968.

den menneskelige. Jeg oplevede skolen i de første år, som et harmonisk og sikkert sted. Et sted, hvor eleverne mødte forudsigelighed og respekt.

Den store udvikling startede i 1970'erne, hvor Arne Clausen blev skoleinspektør. Tilbygning blev bygget og der kom nye lærere med et andet syn på undervisning og eleverne. Jeg startede i 8. klasse, hvor 3 nye og progressive lærere var klasselærere. Vi blev mødt med respekt og anerkendelse. Jeg tror aldrig, at jeg i min tid har mødt en så stor forandring og udvikling i en skole. Vi elever nød den nye tilgang til os. Vi skulle lige pludselig forholde os til hinanden, til demokrati, til samfundet omkring os. Den nye udvikling var dog også en stor udfordring, idet

vi havde svært ved at forholde os til det øgede ansvar og frihed.

Skolen betød meget for mig i den tid. Jeg blev pludselig tvunget til at tage stilling. I den forbindelse kan jeg ikke takke min daværende klasselærer Jørgen Kaasgaard nok. Han var i stand til at engagere mig og rådgive mig. I forbindelse med mit valg af uddannelse var han på hjemmebesøg. Jeg var ikke hjemme (var til fodboldlandskamp i Aalborg), men mine forældre fortalte mig senere, at Kaasgaard havde sagt, at jeg skulle på gymnasium og senere læse til lærer. Så sådan blev det!

Nogle af de ting, der kendetegner den moderne folkeskole i dag, som for eksempel ansvar, samarbejde, nytænkning og engagement i den enkelte, var allerede en stor del af Sjørring Skole i 70'erne.

Skolen og skolens medarbejdere har altid været en stor del af nærmiljøet. Skolen har sammen med hallen været byens samlingspunkt. En af de ting, som har været med til skabe en positiv stemning i byen, er den positivitet og åbenhed, som skolen bidrager med.

Jeg vil ønske Sjørring Skole tillykke og takke for mange gode skoleår.

På fornavn med lærerne

For børnene fra Nors var det lidt af en omvæltning at komme til Sjørring skole, som på mange måder var en mere progressiv skole. Bl.a. var man på fornavn med lærerne, hvilket kun var tilfældet med nogle enkelte af de yngre lærere på Nors skole. Ellers var det "lærer Larsen" eller "fru Nørregård".

Jeg kan også huske, jeg var lidt bekymret over at der var så langt til Sjørring, at vi skulle køre med bus i skole. Men busturene var nu ret hyggelige. Om morgenen hørte

vi Radio Midt-Vest, som lavede børneradio, bl.a. med føljetonerne "Pas på varerne Arne" og "Frode Muldebær".

På overbygningen var det kutyme at tage på en udenlandsrejse en gang om året. Min klasse kom både til Berlin (og det var før Murens fald) og til London. Den slags er der ikke råd til i dag, hvilket er en stor skam, for rejserne gav et anderledes perspektiv på mange ting, både kammeraterne, lærerne, vores hverdag og verden.

Alice Bolt-Jørgensen,
Sjørring,
skolegang i
1980'erne

*Sjørring skole 1983.
Fastelavnsfest.*

Jane Lukassen,
Sjørring,
skolegang i
1990'erne

Flourskylninger

Flourskylninger.

En gang om året skulle hele klassen over til tandlægen, hvor vi fik lavet fluorskylninger. Her fandt man ud af, om vi var gode eller dårlige til at børste tænder. Behøver jeg at sige, at vi ikke brød os særligt meget om det...

Vi sad på række med fluoren i munden et godt stykke tid, inden vi fik lov til at børste tænder. Det var ikke særlig rart og skulle bare overstås. Men det må have set sjovt ud, at vi sad der side om side, og bare ventede på at få lov til at børste tænder for at fjerne den grimme smag.

Sportsdag/aktivitetsdag.

Det var årets højdepunkt. Vi mødtes altid i hallen, hvor vi blev delt ind i hold. Kaptajnen var altid fra 10. klasse, og de ældre elever i gruppen sørgede for de små. På den måde fik vi en hyggelig dag med en masse aktiviteter både ude og inde, og det gav et rigtigt godt sammenhold på tværs af årgangene.

Det blev fulgt op af en aktivitetsdag i december, hvor man på forhånd kunne melde sig til de aktiviteter, som man selv havde lyst til. Der var alt fra sport til madlavning, til håndarbejde og sløjd. Igen kom man til at møde nogen fra andre klasser og årgange og hyggede sig sammen.

Alt i alt blev der gjort meget for at ryste eleverne sammen på tværs af klasserne/årgangene.

Sammenlægninger.

Det var svært at være elev fra Sjørring, fordi man hele tiden blev slået sammen med elever fra andre skoler og delt.

I 6. klasse kom der nye klassekammerater fra Vang og Vandet, og i 8. klasse kom der nye klassekammerater fra Nors og Hundborg.

Man fik lov til at ønske, hvem man gerne ville i klasse med, men man fik ikke altid sine ønsker opfyldt. Det var svært at blive skilt fra gode kammerater, men på den anden side fik vi nogle nye gode kammerater ud af det.

Kusk's Kælder.

Lige ved hovedindgangen v/Morgensang gik trappen ned til Kuskes Kælder. Der kunne vi gå ned, hvis vi havde en fritime eller efter skole f.eks. hvis nogen ventede på bussen.

Der var mange ting at lave, bl.a. bordtennis og alle mulige spil.

Man kunne også sætte sig i de store sorte møbler, som føltes som en hule, og snakke og hygge.

Det var et dejligt sted at komme ned, og Kusk havde altid tid til os.

Hygge på kontoret

Sjørring Skole var for mit vedkommende, og jeg tror også for resten af årgang 2009, en tid med masser af gode oplevelser, som er værd at tænke tilbage på. Der var selvfølgelig også et par oplevelser, som var knapt så muntre, men der er især én, som jeg gerne vil uddybe og takke Sjørring Skole for, at have givet mig med på vejen.

Vi var kommet i 9. klasse og havde fået et totalforbud for at gå ned til købmanden i 2009, fordi den tidligere 9. årgang året

forinden havde været slemme til at smide skrald nede i byen. En dag havde en kammerat dog været så uheldig at glemme sit idrætstøj hjemme ved sig selv, (ovre på den anden side af vejen) og vi måtte hjem og hente det ved ham tre mand stærk. Denne famøse handling blev desværre overværet af en lærer, muligvis Kristina (musiklærer), som meldte det til Per Dahm, selvom vi prøvede at forklare hende situationen, og at kammeraten ikke kunne deltage i idræt,

Andreas Lawetz, Sjørring, skolegang i 2000'erne

Sjørring skole 2014. Den "røde skole" som i dag rummer sløjd samt den nyeste tilbygning som rummer skolens indskolingsafdeling.

hvis han ikke havde sit tøj, men hun var tilsyneladende ligeglad.

Straffen blev, for os alle tre, en uge på kontoret i hvert frikvarter for at skamme os over vores handling. Dette var vi umiddelbart ikke tilfredse med, så vi aftalte, at vi skulle udtrykke vores frustrationer og uenigheder med kontoret og lærerstaben i komplet tavshed, hygge og skovtur på kontoret. For at uddybe lidt, så tog vi hver især en køletaske med, som indeholdt pålæg, rugbrød, smør, agurk, salt og peber m.v. samt et sæt høreværn, en mobil med musik, kniv og gaffel og viskestykke, for at gøre

den perfekte skovtur (på kontoret) fuldendt. Vi havde ligeledes arrangeret ludo, som alle jo ved, er børns favoritspil i 16 års alderen..?

Dette må konstateres at være gennemført, for vi nåede desværre kun igennem første dag, da Per Dahms frustrationer over vores stille og rolige opførsel var blevet nok for ham. Han kaldte os alle tre ind på sit kontor og gjorde det klart for os, at vi jo skulle sidde og skamme os over det med idrætstøjet og ikke hygge os, med en lille tåre i øjet. Vi kunne jo ikke helt være enige med ham, da vi havde holdt os til hans ind-

*Sjørring skole 2014.
Gruppearbejde på 9.
årgang.*

ledende regler med, at vi bare skulle være stille og ikke forstyrre?

Vi blev færdige på kontoret efter den uge og efterfølgende kunne både kontoret og lærerne se, at vores budskab havde været klart "Man skal ikke skyde gråspurve med kanoner"!

**GOD FEST OG GODT JUBILÆUM
SJØRRING SKOLE!**

Sjørring skole 2014. Gruppearbejde på 9. årgang.

Søren Trab Christensen,
Skolebestyrelses-
formand fra
2008

Sjørring Skole er også din skole

Jeg er blevet bedt om at komme med et indlæg til dette hæfte om Sjørring skole, og det vil jeg rigtig gerne, selvom jeg aldrig har gået på skolen! Alligevel kan jeg også give et par ord med, da jeg har været formand for skolebestyrelsen de sidste 6 år, min svigermor var lærer på skolen, min kone og hendes søskende har været elever på skolen

og mine tre børn har alle været elever på Sjørring Skole.

Det er spændende at læse de mange indlæg, der giver et indtryk af Sjørring skole gennem de 50 år. Vi kender alle følelserne, når man endelig får tid til at se de billeder, man har taget gennem flere år. Alle de minder der skyller igennem en, personer og si-

Sjørring skole 2014. 2. klasse gør klar til morgensang sammen med indskoling i den gamle gymnastiksal.

Sjørring skole 2014. Undervisning i 5. A.

tuationer der dukker op, som man egentlig havde glemte. Faktisk kan man ud fra dette begynde at analysere på, om man nu prioriterer fokus mod fremtiden rigtigt.

Formen i hæftet er ud fra et elevperspektiv, og for mig der sidder i skolebestyrelsen, er det interessant at læse om tidligere elevers opfattelse af Sjørring skole. I bestyrelsesarbejdet har vi fokus på børnene, men ofte tages der udgangspunkt i lærernes arbejdsforhold og undervisning, for den vej igennem at skabe gode forhold for børnene.

Når jeg læser de tidligere elevers beskri-

velser og forsøger at finde fællesnævneren, kommer jeg frem til, at man er enige om, at Sjørring skole altid har været i bevægelse og på forkant med udviklingen. Lærerne har været dygtige og markante personligheder. Det vigtigste er dog, at mange fremhæver de sociale aktiviteter og de uformelle sammenkomster med lærerne, f.eks. lejrskole. Og hvis jeg skal koge det helt ind, så er trivsel nøglen til at man har haft en god skolegang.

Som Per skrev indledningsvis er 2014 et jubilæumsår. 200-året for folkeskoleloven,

50 året for Sjørring Skole og 2014 er igen starten på noget nyt, nemlig en ny skolestruktur. I forbindelse med denne kan det være tid for at stoppe op og se tilbage i tiden og måske hente lidt inspiration i det gamle til at udvikle det nye. Som vi kan læse i beskrivelserne her i hæftet, er der mange, der har mødt en skole i rivende udvikling, meget forskellig fra den man kendte. Nu

har vi muligheden for, gennem disse erfaringer, at skrive historie endnu en gang ved gennem den nye skolestruktur at skabe en ny og forbedret Sjørring skole, måske ved at sørge for, at alle trives med at være på skolen. Som elev, som lærer, som skoleleder, som forældre og som alle de, der sørger for at skolen bliver holdt ren og vedligeholdt.

Husk - Sjørring skole er også din skole.

*Sjørring skole 2012.
Eleverne på 7. årgang
udstyres med iPads.*

